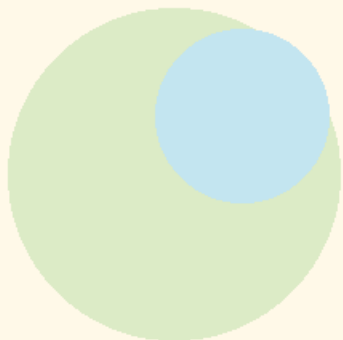

ΚΡΥΑ

Η Κυρά του Ονείρου

Αφροδίτη Τσιάρα

ΚΡΥΑ

Η Κυρά του Ονείρου

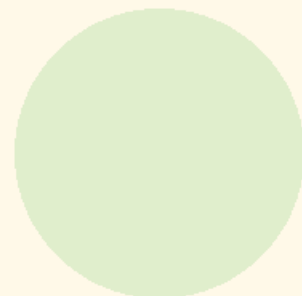

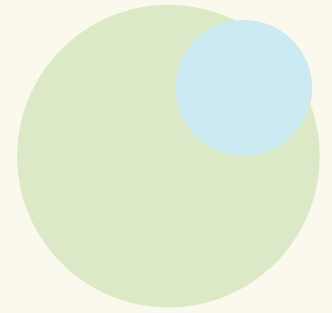
Αφροδίτη Τσιάρα

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 6-8 ΕΤΩΝ

Vasta Village Project

Από το Vasta Village Project

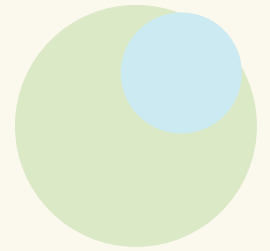
Κάθε τόπος κρύβει ιστορίες. Άλλες μένουν στις αναμνήσεις των ανθρώπων και άλλες περιμένουν κάποιον να τις αφηγηθεί.

Η «Κρύα — Η Κυρά του Ονείρου» γεννήθηκε από τη φαντασία και την αγάπη της Αφροδίτης Τσιάρα για έναν πραγματικό τόπο του Βάστα. Μέσα από την ιστορία της, η παλιά πέτρινη βρύση αποκτά φωνή και καλεί τα παιδιά να συναντηθούν, να γνωριστούν και να μοιραστούν ξανά όνειρα, σχέδια και μικρά μυστικά.

Το Vasta Village Project είχε τη χαρά να μετατρέψει το έργο της Αφροδίτης σε ένα ολοκληρωμένο εικονογραφημένο βιβλίο, διαθέσιμο σε έντυπη και ψηφιακή μορφή.

Γιατί ένας τόπος παραμένει ζωντανός όταν συνεχίζει να γεννά ιστορίες και όταν οι άνθρωποί του τις μοιράζονται.

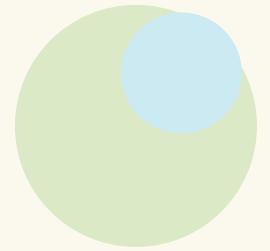

Είμαι η Κρύα. Στέκομαι χρόνια έξω από το χωριό
Βάστα. Είμαι κρυμμένη από τον δρόμο χαμηλά και
δεν με βλέπετε. Όλοι όμως, ξέρετε πού είμαι.

Θυμάμαι. Κάποτε. Εδώ σε μένα. Να έρχονταν πολλά
παιδιά. Όλα τα παιδιά.

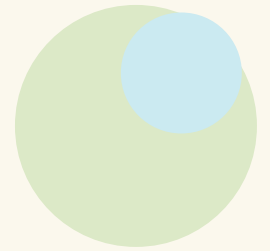

Μου λέγαν τα όνειρά τους, τα μυστικά τους, τα ήξερα όλα. Πρώτα τα μοιράζονταν μαζί μου και μετά με τους φίλους τους.

Και όσο τα παιδιά αυτά μεγάλωναν, έρχονταν άλλα. Και ήξερα και εκείνων τα όνειρα, τα σχέδια και τα μυστικά.

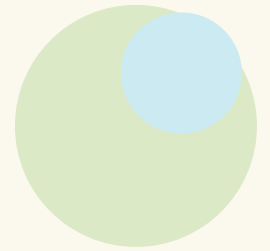

Τώρα όμως δεν έρχονται παιδιά. Ζουν στις πόλεις και εγώ φυλάω ακόμη τα παλιά τους μυστικά, των άλλων παιδιών που τώρα γίναν μεγάλοι.

Που έχουν ανέβει δρόμους, βουνά, λαγκάδια, πόλεις, χωριά, θάλασσες, λίμνες, που όλα τραβήξαν τον δρόμο τους;

Και εγώ που γνώριζα όλων τα σχέδια, τα καμαρώνω. Και ξέρω ποιοι τα έχουν ακολουθήσει.

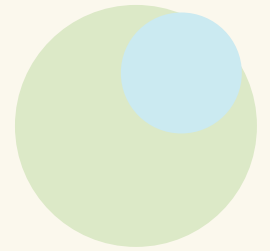

Νοσταλγώ όμως τις εποχές εκείνες. Και θέλω να ξανάρθουν παιδιά, να μάθω νέα μυστικά, νέα σχέδια, νέα όνειρα.

Αχ, πόσο θέλω να ακούσω το ποδοβολητό τους και να έρθουν εδώ κρυμμένα να μου πουν όλα τους τα μυστικά, τα σχέδια και τα όνειρα...

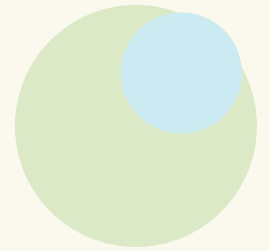

Εκείνη τη νύχτα. Σε όποιο μέρος κι αν μένουν. Τα παιδιά που είναι από το χωριό. Είδαν το ίδιο όνειρο.

Μόνο τα παιδιά που είναι στην ηλικία του δημοτικού. Για τους μεγαλύτερους... είναι απαγορευμένο!!

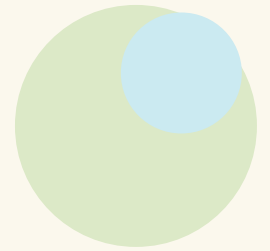

Μια κοπέλα απείρως όμορφη. Ήρεμη και γλυκιά.
Φορούσε ένα φόρεμα μακρύ. Γκρίζο απαλό, σαν την
πέτρα.

Τα μανίκια της ήταν πράσινα σαν τα φύλλα των
δέντρων και η φωνή της ήταν γάργαρα, σαν το
νερό που τρέχει από την πηγή.

Το κάθε παιδί στο δικό του όνειρο τη ρώτησε το
ίδιο πράγμα.

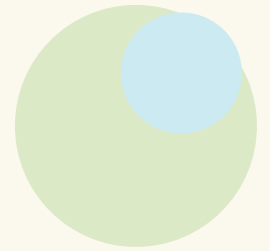

-Πώς σε λένε;

-Κυρά απάντησε εκείνη. Αυτό είναι το όνομά μου.

Το κάθε παιδί στο δικό του όνειρο την ξαναρώτησε
το ίδιο πράγμα.

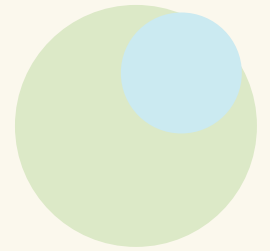
-Πού μένεις;

-Λίγο έξω από το χωριό Βάστα. Απάντησε εκείνη.

Το κάθε παιδί στο δικό του όνειρο απάντησε
ενθουσιασμένο.

-Κι εγώ από εκεί είμαι.

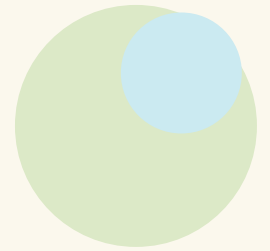

Η Κυρά χαμογέλασε.

-Τότε έλα να με βρεις μαζί με τους φίλους σου. Κι αν δεν έχεις. Θα βρούμε εκεί... Ρώτα τους γονείς σου να σου δείξουνε τον δρόμο. Κι αν οι γονείς δεν θυμούνται, ξέρουν οι παππούδες.

Και το όνειρο έσβησε...

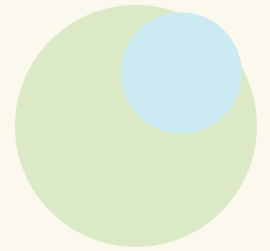

Αύγουστος. Πλησιάζει η Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Οι καμπάνες στην εκκλησία θα χτυπήσουν. Το πανηγύρι θα ξεκινήσει. Και το χωριό θα γεμίσει παιδιά.

Τι λέω θα... έχει αρχίσει να γεμίζει!! Δεν τα ακούτε που τρέχουν; Δεν τα βλέπετε που γελούν;

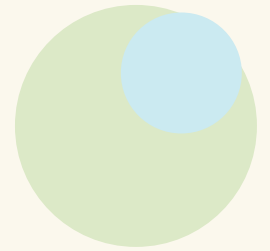

Όμως όλα ρώτησαν και ζήτησαν το ίδιο πράγμα.
Όχι όλα ακριβώς. Μόνο αυτά που είναι σε ηλικία
δημοτικού.

Για τους πιο πάνω είπαμε, είναι απαγορευμένο...

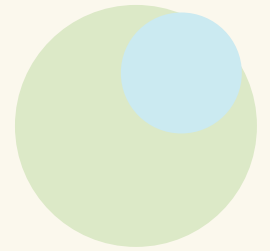

Το καθένα από αυτά από τη δική του οικογένεια
άκουσε μία διαφορετική ιστορία για την Κρύα.

Το κάθε σπίτι ξαράχνιασε από τις αναμνήσεις του
μια διαφορετική ιστορία.

Και έτσι πήγαν όλα.

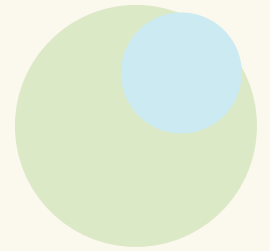

Το νερό της βρύσης δεν ακούγεται πια, από τα γέλια και τις φωνές είναι καλυμμένο.

Τα παιδιά γνωρίζονται. Λένε ιστορίες, ανέκδοτα. Και ανταλλάσσουν όνειρα, σχέδια και ίσως και κάποια μικρά μυστικά.

Και έτσι; Η Κυρά του ονείρου τους τραγουδά χαρούμενη.

Όποιος λοιπόν από εσάς; Βρεθεί στο Βάστα και
κατεβεί τα σκαλιά σίγουρα θα ακούσει το γέλιο
των παιδιών και αν είναι προσεκτικός θα ακούσει
το τραγούδι της Κρύας -της Κυράς του ονείρου.

Έτσι όπως τρέχει γάργαρο -σαν- το νερό

Λίγο έξω από το χωριό Βάστα, κρυμμένη χαμηλά από τον δρόμο, η παλιά πέτρινη βρύση της Κρύας φυλάει εδώ και χρόνια τα όνειρα, τα σχέδια και τα μικρά μυστικά των παιδιών.

Τώρα όμως τα παιδιά ζουν μακριά και η Κρύα νοσταλγεί τις χαρούμενες φωνές και τα γέλια τους. Ωσπου μια νύχτα, όλα τα παιδιά του Δημοτικού βλέπουν το ίδιο όνειρο. Μια όμορφη και γλυκιά Κυρά τα καλεί να έρθουν κοντά της και να τη βρουν.

Και όταν το χωριό γεμίσει ξανά παιδιά, η Κρύα θα γεμίσει ιστορίες, καινούργια όνειρα και μικρά μυστικά. Και το γάργαρα νερό της θα τραγουδήσει πάλι...

